

Hebreeën 9

We gaan straks eerst de verzen 1 t/m 5 lezen waarin een korte beschrijving wordt weergegeven van de voorwerpen, die in de tabernakel stonden, met name in het heilige en in het heilige der heiligen.

1 Nu had ook wel het eerste verbond bepalingen voor de eredienst en een heiligdom voor deze wereld.

Het gaat hier dus over de bepalingen van de eredienst in de tabernakel in de woestijn onder het eerste, het oude verbond.

2 Want er was een tent ingericht, de voorste, waarin de kandelaar en de tafel met de toonbroden stonden; deze werd het heilige genoemd.

De tent, volgend op de voorhof, werd het heilige genoemd en daarin bevond zich de kandelaar en de tafel met de toonbroden.

De kandelaar verspreidt licht en de tafel met de toonbroden is een beeld van het woord. En - zo zegt Psalm 119:130 - het openen van uw woorden verspreidt licht.

Dit licht schijnt op het voorhangsel, dat hing voor de tweede tent, het heilige der heilige.

Het voorhangsel is een beeld van het vlees van Christus, wat ook ons vlees is en waar Jezus een weg door heen baande.

Met andere woorden: door het openen van het woord ontvangen wij licht, hoe wij de nieuwe en levende weg zullen bewandelen.

Die weg heeft Jezus ons ingewijd als Voorloper, door het voorhangsel, dat is zijn vlees (Hb. 6:20 en Hb. 10:19 en 20).

Het licht schijnt op het vlees, wat Jezus in de dood bracht toen Hij niet terugschold als Hij gescholden werd, en toen Hij niet dreigde als Hij leed, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt.

Jezus heeft ons daarin een voorbeeld nagelaten, opdat wij in zijn voetstappen zouden treden (1 P. 2:21/23).

3 En achter het tweede voorhangsel was een tent, genaamd het heilige der heiligen.

Omdat er voor het heilige ook een gordijn hing, wordt hier gesproken over "het tweede voorhangsel."

De priesters die dienst deden in de eerste tent - het heilige - mochten niet voorbij dit tweede voorhangsel komen.

4 Met een gouden reukofferaltaar en de ark des verbonds, rondom met goud overtrokken, waarin zich bevonden een gouden kruik met het manna, de staf van Aäron, die gebloeid had, en de tafelen des verbonds.

Omdat dit gouden reukofferaltaar in het heilige vlak bij het voorhangsel stond (als het ware op de grens) werd het gouden reukofferaltaar in het oude verbond bij het heilige der heilige gerekend.

Toen Salomo de tempel bouwde werd ook dit gouden reukofferaltaar bij de "achterzaal" (lees: heilige der heilige) gerekend zoals in 1 Kon. 6:11b staat: "Ook overtrok hij het gehele altaar dat bij de achterzaal behoorde, met goud."

De ark is een beeld van Jezus Christus. Hij was gemaakt van acaciahout en overtrokken met goud.

Acaciahout: Jezus, gesproten uit het geslacht van David naar het vlees en met goud overtrokken: naar de geest: Gods Zoon.

In de ark bevond zich de gouden kruik met manna, en de staf van Aäron, die gebloeid had, en amandelen had voortgebracht (Num. 17:8) en de stenen tafelen van het verbond.

Voor het eerst wordt hier in de bijbel genoemd, dat deze kruik met manna van goud was.

Christus is het brood des levens. Er staat in Johannes 6:32 t/m 35 hierover het volgende:

32 Jezus zeide dan tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel;

33 Want dat is het brood Gods, dat uit de hemel nederdaalt en aan de wereld het leven geeft.

34 Zij zeiden dan tot Hem: Here, geef ons altijd dit brood.

35 Jezus zeide tot hen: Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.

De tafelen van het verbond waren ook in de ark aanwezig. We denken aan de woorden van Jezus die zei in Mt. 5:17

Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen."

En Rom. 13:10

De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de liefde de vervulling der wet."

Christus had lief en vervulde daarmee de gehele wet.

5 Daarboven waren de cherubs der heerlijkheid, die het verzoendeksel overschaduwden; hierover kunnen wij nu niet in bijzonderheden treden.

De schrijver van Hebrreeën zegt hier: wij kunnen hierover nu niet in bijzonderheden treden en dat doen wij daarom nu ook niet.

De schrijver wil namelijk andere zaken benadrukken en daarom gaan we verder met de verzen 6 t/m 9:

6 Dit was dan aldus ingericht, en de priesters kwamen bij het vervullen van hun diensten voortdurend in de voorste tent.

7 Maar in de tweede alleen de hogepriester, eenmaal in het jaar, niet zonder bloed, dat hij offerde voor zichzelf en voor de zonden door het volk in onwetendheid bedreven.

8 Daarmede gaf de Heilige Geest te kennen, dat de weg naar het heiligdom nog niet openlag, zolang de eerste tent nog bestond.

Hier wordt een zaak van belang genoemd, iets wat de Heilige Geest ons te kennen geeft. Er wordt hier namelijk gesproken

over een weg naar het heiligdom en die weg lag nog niet open onder het oude verbond.

Maar voor ons, die leven onder het nieuwe verbond in zijn bloed, ligt die weg nu wel open!

Het is de weg door het voorhangsel en dat is Zijn vlees wat ook ons vlees is, en die weg is Jezus als Voorloper gegaan en dat wil zeggen dat wij Hem daarop kunnen volgen.

We gaan daar in Hb. 10:19/20 nader op in.

Wat wij al wel daarover gelezen hebben, staat in Hb. 6:19. Daar wordt gesproken dat onze hoop is als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan. Deze weg ligt open zegt de heilige Geest.

We gaan verder Hb. 9:9

9 Dit was een zinnebeeld voor tegenwoordige tijd, in zoverre gaven en offers gebracht werden, die niet bij machte waren hem, die God daarmede dient, voor zijn besef te volmaken.

In vers 9 maakt de heilige Geest ons weer iets duidelijk. Hier wordt het woord "besef" genoemd maar in de Staten vertaling staat het woord "geweten". Het geweten is ons persoonlijk besef van goed en kwaad.

In Romeinen 14:32 staat:

Houd gij het geloof, dat gij hebt bij uzelf voor het aangezicht Gods. Zalig is hij, die zich geen verwijten maakt bij hetgeen hij goed acht.

Dat is een "zalig" geweten, naar het besef volmaakt.

10 Daar zij met hun spijsen en dranken en onderscheiden wassingen slechts bepalingen voor het vlees zijn, opgelegd tot de tijd van het herstel.

De tijd van het herstel is, dat na de wet die door Mozes gegeven is, de genade en de waarheid door Jezus Christus gekomen zijn. (Joh.1:17)

11 Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping.

Wat zijn deze goederen die gekomen zijn? Dat is "zulk een heil" dat door Christus ons is gebracht. Hij, die in de ware tabernakel, in het heiligdom zelf, altijd leeft om voor ons te pleiten.

12 En dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf.

Door zijn eigen bloed verwierf Hij een eeuwige verlossing zoals ook staat in Col. 1:13/14

Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden.

De rijkdom van die eeuwige verlossing wordt nader omschreven in verzen 13 en 14.

13 Want als reeds het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden.

Hier wordt gesproken over de dienst van de hogepriester op grote verzoendag. Lv. 16

De as der vaars: Dat is de as van een gave, rode koe. (Num. 19:2+9)

Zij werden daardoor uiterlijk, naar het vlees, gereinigd.

14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?

Wat voor offer bracht Christus? Hij bracht Zichzelf als offer. Hij was een smetteloos offer maar ook Hij kon dat uit Zichzelf niet doen (Joh. 5:19+30).

Daarom staat er ook dat Hij Zichzelf door de eeuwige Geest als een smetteloos offer aan God gebracht heeft.

Christus' offer heeft een zo grote verlossing voor ons bewerkt, dat zijn bloed ook ons bewustzijn (ons geweten) kan reinigen van dode werken, om de levende God te dienen.

Wat zijn dode werken? Alle werken waarmee wij de levende God niet dienen.

Daarom is het Gods bedoeling dat wij met al onze werken, wat wij ook doen, de levende God dienen zoals in Col. 3:23/24 staat:

Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor mensen; gij weet toch dat gij van de Here tot vergelding de erfenis zult ontvangen. Gij dient Christus als heer.

Alles krijgt in ons leven zin – ook werkjes als afwassen, strijken, koken en tuin onderhoud – wanneer wij dit alles doen "als voor de Here en niet voor mensen".

Er staat ook dat zijn bloed ons bewustzijn – in een andere vertaling staat – ons geweten kan reinigen van dode werken.

De Farizeeën waren zo pijnlijk nauwkeurig in hun geweten, dat zij tienden gaven van tuinkruiden, zoals de munt, de dille en de komijn maar al hun werken deden ze, om in het oog te lopen bij de mensen (Mt. 23:5+23).

15 En daarom is Hij de middelaar van een nieuw verbond, opdat, nu Hij de dood had ondergaan, om te bevrijden van de overtredingen onder het eerste verbond, de geroepenen de belofte der eeuwige erfenis ontvangen zouden.

Het Griekse woord "diatheke" kan zowel verbond als testament betekenen. Wij hebben het over het oude verbond, het oude testament. En het nieuwe verbond, het nieuwe testament.

Maar zoals vers 17 zegt: Een testament toch wordt alleen van kracht, indien er iemand gestorven is.

Door het offer en bloed van Jezus was er ook een rechtsgeldige vergeving voor diegenen, die onder het eerste verbond (testament) geleefd hadden en hun zonden hadden beleden.

Het is immers onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken zonden zou wegemen (Hb. 10:4).

Door die bevrijdingen van overtredingen door het offer van Jezus werden – toen Jezus nederdaalde in het dodenrijk – deze gelovigen uit het oude verbond, die uitzagen naar de komst van Jezus zoals Abraham, Noach, Daniël en Job enz.

Zij werden als krijgsgevangenen uit het dodenrijk in triomf door Jezus meegevoerd naar het paradijs waar zij nu vertoeven. In Ef. 4:8 staat: "opgevaren naar de hoge, voerde Hij krijgsgevangenen mede."

De gevolgen door de dood van Jezus voor de geroepenen onder het nieuwe testament zijn nog groter. Er is voor hen de belofte van de eeuwige erfenis.

Een eeuwige erfenis is iets wat altijd blijft bestaan. Petrus schrijft dat ons kostbare en zeer grote beloften geschonken zijn, opdat wij daardoor deel zouden hebben aan de goddelijke natuur.

Dat is een eeuwige erfenis en om deze reden zullen wij met betoon van alle ijver door het geloof de deugd schragen.

16 Want waar een testament is, moet noodzakelijk van de dood van de erflater melding gemaakt worden.

17 Een testament toch wordt alleen van kracht, indien er iemand gestorven is, daar het nog geen gevolg heeft, zolang de erflater leeft.

Jezus is gestorven en laat ons zijn testament na, en hoevele beloften Gods er ook zijn, in Hem is het: ja (2 Cor. 1:20a).

En dat gij zonen zijt – God heeft de Geest zijns Zoons uitgezonden in onze harten, die roept: Abba, Vader; gij zijt dus niet meer slaaf, doch zoon; indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God. Gal. 4:6/7.

We lezen verder Hb. 9:18 t/m 22 waarin genoemd wordt dat de afbeeldingen van de hemelse dingen met bloed gereinigd moesten worden, ziende op het bloed van Jezus. In de hoofdstukken 8 en 9 van Hebreëen komt 14x het woord "bloed" voor.

18 Daarom is ook het eerste verbond niet zonder bloed ingewijd.

19 Want nadat door Mozes elk gebod volgens de wet aan al het volk was medege-deeld, nam hij het bloed der kalveren en der bokken met water, scharlaken wol en hysop en besprengde het boek zelf en al het volk,

20 Zeggende: Dit is het bloed van het verbond, dat God u heeft voorgeschreven.

21 En ook de tabernakel en al het gereedschap voor de eredienst besprengde hij evenzo met bloed.

22 En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving.

Daar de tabernakel en wat daarin stond, en de offers die gebracht werden, afbeeldingen waren van de hemelse dingen, moest ook dat alles met bloed gereinigd worden, wijzende op het bloed van Christus.

23 Noodzakelijk moesten dus hiermede de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen zelf met betere offeranden dan deze.

24 Want Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen.

Nogmaals: om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen. Hij leeft altijd om voor ons te pleiten (Hb. 7:25).

25 Ook niet om Zichzelf dikwijls te offeren, gelijk de hogepriester jaarlijks met ander bloed dan het zijne in het heiligdom gaat.

26 Want dan had Hij dikwijls moeten lijden sinds de grondlegging der wereld; maar thans is Hij eenmaal, bij de voleinding der eeuwen, verschenen om door zijn offer de zonde weg te doen.

Jezus verscheen eenmaal bij de voleinding der eeuwen. Men kan zeggen: de schuld van alle eeuwen is op Hem neergekomen. De laatste Adam is verschenen om door zijn offer de zonde (enkelvoud) weg te doen.

De zonde die oorspronkelijk door de eerste Adam als één enkel feit begonnen is (1 Cor. 15:45).

27 En zoals het de mensen beschikt is, eenmaal te sterven en daarna het oordeel,

Een mens sterft niet tweemaal maar eenmaal. En wat ons christenen betreft: Er staat in 2 Cor. 5:10:

Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat Hij in zijn lichaam verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

28 Zo zal ook Christus, nadat Hij Zich eenmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten.

Bij zijn wederkomst verschijnt de verheerlijkte Christus in zijn verheerlijkt lichaam.

In 2 Thes. 1:9b en 10 staat:

Wanneer Hij komt, om op die dag verheerlijkt te worden in zijn heiligen en met verbazing aanschouwd te worden in allen, die tot geloof gekomen zijn.

Wij zullen niet alleen Jezus met verbazing aanschouwen maar ook Hem met verbazing aanschouwen in allen, die tot geloof gekomen zijn.

Welk een dag. Ere zij Hem die op de troon gezeten is en het Lam.